

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4Csp/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6817204066
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2017:6817204066.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie, Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanému Y. W., T.. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXX/XX, XXX XX M., v konaní o zaplatenie 11.678,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti zaplatenia sumy 1.230,06 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.230,06 eur od 16.04.2017 do zaplatenia, zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.322,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 2.322,34 eur od 16.04.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

IV. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

V. Súd vracia žalobcovi súdny poplatok zo žaloby vo výške 67,30 eur prostredníctvom Slovenskej pošty a.s., prevádzkovateľ systému, IČ: 36631124, so sídlom partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, ktorej zároveň nariaďuje, aby žalobcovi vrátila súdny poplatok zo žaloby 67,30 eur, ktorý bol zaplatený na účet Slovenskej pošty a.s., a to do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 24.05.2017 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 11.678,34 eur a úroku z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 11.678,34 eur od 16.04.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet číslo: XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 5.100,- eur a bol právneným predchodcovi žalobcu povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 170,- eur. Dližný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 31.03.2017 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom

ku dňu 06.04.2017 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na úhrady vykonané žalovaným s konečným zostatkom na úhradu vo výške 11.678,34 eur.

3. Na výzvu súdu žalobca písomnosťou doručenou súdu dňa 11.09.2017 špecifikoval žalovanú pohľadávku tak, že dňa 05.12.2008 žalovaný vyplnil žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro (ďalej len „žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „banka“) v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu žiadosti, prijatím a schválením žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB. Bankou bola žiadosť schválená dňa 12.12.2008. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 5.100,- eur so zmluvným úrokom vo výške 22,80% ročne so štandardnou splátkou vo výške 170,- eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 29.12.2008. Z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného, spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 08.06.2014 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku. V posudzovanej veci bol žalovanému poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru, a to revolvingový úver. Veriteľ úver dlžníkovi stále dopĺňal a časť splátky sa používala na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. S uvedenou skutočnosťou počíta aj zákon č. 258/2001 Z. z. v ustanovení § 3 ods. 6. O výške ročnej úrokovej sadzby, ako aj výške schváleného úverového rámca a výške štandardnej mesačnej splátky bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s. a aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 29.12.2008. Kreditná karta je forma bankového úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Rozsah čerpania peňažných prostriedkov žalovaným predstavujú debetné transakcie v celkovej sume 8.852,72 eur. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 6.530,38 eur, ktorá je podrobne rozpísaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „úhrada“. Kreditné operácie podrobne vykonané žalovaným žalobca podrobne špecifikoval úhradami vykonanými v období od 14.01.2009 do 16.01.2014. Uplatnená suma 11.678,34 eur predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná suma 11.678,34 eur pozostáva z istiny 5.099,70 eur, poplatkov 135,66 eur, štandardného úroku 5.348,58 eur a zo sankčného úroku 1.094,40 eur. Sankčná úroková sadzba je úroková sadzba používaná na výpočet výšky úrokov z omeškania stanovených podľa vykonávacieho predpisu, o ktorú sa zvyšuje štandardná úroková sadzba. Sankčná úroková sadzba teda predstavuje úrok z omeškania, ktorý sa stanovuje v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Výška sankčného úroku sa odvíja od prvého dňa omeškania s plnením peňažného dlhu. Sankčnou úrokovou sadzbou sa denne úročí pohľadávka po lehote splatnosti. Všetky uplatnené poplatky boli účtované v zmysle platného Cenníka. Štandardná úroková sadzba je úroková sadzba uvedená v Cenníku, zverejnená na internetovej stránke banky alebo inak oznámená v lehotách v súlade so zmluvou a platnými predpismi. Štandardná úroková sadzba bola stanovená v zmysle zmluvy a Cenníka vo výške 22,80 % ročne.

4. Podaním doručeným súdu dňa 11.09.2017 žalobca zároveň zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.230,06 eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby upravil petit žalobného návrhu a navrhol, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 10.448,28 eur, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 10.448,28 eur od 16.04.2017 do zaplatenia a priznal mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

5. Žalovaný sa k riadne doručenej žalobe písomne nevyjadril ani nevyužil prostriedky procesnej obrany.

6. Uznesením sp. zn. 4Csp/93/2017-61 zo dňa 25.07.2017, právoplatným dňa 02.08.2017, Okresný súd Revúca zamietol návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že predmetom postúpenia nie je pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, keďže ide o revolvingový

úver, t.j. dlhodobý a neustále sa obnovujúci úver, rovnako tak ani pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa by sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalobca žiadnym spôsobom nielenže netvrdil, ale ani súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že by predmetom postúpenia mala byť pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru, či už v dôsledku predčasného ukončenia zmluvného vzťahu, napríklad v dôsledku výpovede zmluvy zo strany veriteľa, prípadne v dôsledku iného právne relevantného spôsobu. Nebola preto splnená druhá kumulatívne daná zákonná podmienka na prechod práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy zo dňa 12.12.2008 veriteľ nemohol previesť na tretiu osobu. Z uvedeného dôvodu nemohlo dôjsť k platenému postúpeniu pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy.

7. Uznesením, sp. zn. 4Csp/93/2017 vyhláseným na pojednávaní dňa 18.09.2017 súd na opätovný návrh žalobcu pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.12.2016 a identifikáciou postúpenej pohľadávky žalobca preukázal, že počas konania nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa v spore koná. Z úradnej činnosti bolo súdu tiež známe, že obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., na ktorú bola pohľadávka postúpená, a ktorá súhlasila so vstupom do konania na miesto pôvodného žalobcu, podľa informácií zverejnených Národnou bankou Slovenska patrí medzi ostatných veriteľov oprávnených poskytovať spotrebiteľské úvery bez obmedzenia. Uznesenie, sp. zn. 4Csp/93/2017-61 zo dňa 25.07.2017, právoplatné dňa 02.08.2017, nevytváralo v danom prípade prekážku rozhodnutej veci, lebo pre rozhodnutie súdu bol rozhodujúci skutkový stav veci v dobe jeho vyhlásenia. Zmena situácie oproti pôvodnému skutkovému stavu, ktorý bol rozhodujúci pre rozhodnutie súdu môže odôvodňovať nové uplatnenie nároku, v danom prípade odôvodňovalo opätovné podanie návrhu na zmenu strany sporu. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej v prípade zamietnutia návrhu na zmenu strany sporu pre predčasnosť, t.j. rozhodnutie "pre tentokrát" nebola daná, i keď v novom konaní išlo o tú istú vec, resp. rovnaký nárok, t.j. v danom prípade návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, ktorý sa týkal toho istého predmetu konania a tých istých strán sporu, a u ktorého pôsobia materiálne účinky právnej moci, avšak nový návrh žalobcu vychádzal z iných skutočností, ktoré nastali až po pôvodnom právoplatnom rozhodnutí, a ktoré predstavujú odstránenie zisteného dôvodu predčasnosti. S poukazom na uvedené pravidlá súd na opätovný návrh žalobcu pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že preukázateľne vychádzal z iných, nových skutočností, ktoré tu neboli v dobe pôvodného rozhodovania súdu o návrhu žalobcu na zmenu strany sporu. Keďže žalobca preukázal, že predmetom postúpenia bola pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, súd novému návrhu žalobcu na zmenu strany sporu vyhovel a pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpil ako nový žalobca Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.. Súhlas žalovaného sa nevyžadoval, súd ho preto ani nezisťoval. Nový žalobca prijal stav konania ku dňu jeho vstupu.

8. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu riadne a včas ospravedlnil. Súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Súd nezistil dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania, preto vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

9. Žalovaný vo svojom prednese na pojednávaní nerozporoval tvrdenia žalobcu o tom, že mu právny predchodca žalobcu poskytol peňažné prostriedky prostredníctvom kreditnej karty, ani to že kartu využíval a peniaze priebežne, približne 10 rokov splácal. Uviedol, že teraz peniaze nemá z čoho, nemá prácu, rovnako ani manželka. Obidvaja majú viac ako 50 rokov, navyše manželka je chorá. Poberajú iba dávku v hmotnej núdzi a on je spoločne posudzovanou osobou, celkom s manželkou dostávajú iba 134,- eur, iný príjem nemajú. Kým žili s nimi deti v spoločnej domácnosti, dalo sa to, ale po tom, čo sa osamostatnili, je to ťažké, aj keď im pomáhajú, aby to nejako prežili. Kým žili rodičia, tí im pomáhali. Má dlh aj na zdravotnom poistení iba na istine dlhuje 468,- eur a tiež penále, spolu je to viac ako 700,- eur. Aj manželka má dlh na zdravotnom poistení za obdobie, kedy bola z úradu práce vyradená.

10. Postupom podľa § 295 Civilného sporového poriadku súd okrem dokazovania navrhnutého žalobcom, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o aktivácii Pôžičkovej karty Quatro, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., výpismi z pôžičkovej

karty Quatro, návratkami, Cenníkom VÚB, a.s. pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., vyhlásením okamžitej splatnosti úveru zo dňa 08.06.2014, súd vykonal v predmetnom spotrebiteľskom spore s ochranou slabšej strany aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, a to vylúch žalovaného spotrebiteľa, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

11. Právny predchodca žalobcu, ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Úverovú Zmluvu (o bezúčelovom revolvingovom úvere) č. XXXXXXXXX (ďalej len "Zmluva"), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úverový rámec (kreditný limit) vo výške 995,82 eur, so štandardnou mesačnou splátkou 33,19 eur. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 5.100,- eur so štandardnou splátkou vo výške 170,- eur.

12. Podľa výpisu z čerpania splátok a úhrad žalovaný dňa 29.12.2008 prvýkrát použil kreditnú kartu, z ktorej postupne vyčerpal peňažné prostriedky v celkovej sume 8.852,72 eur, a to platbami u obchodníka alebo výbermi z bankomatu. Dňa 08.06.2014 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu celého poskytnutého úveru.

13. Žalovaný na výzvu právneho predchodcu žalobcu žiadnym spôsobom nereagoval a po zosplatení úveru dlžnú sumu ani čiastočne neuhradil. Žalovaný postupne na účet právneho predchodcu žalobcu uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 6.530,38 eur.

14. Žalovaný na pojednávaní vypovedal, že má záujem dlh žalobcovi splatiť, ale kým nebude pracovať, nemá z čoho tak urobiť, preto rozmyšľal aj nad osobným bankrotom, ale aj tam by musel zaplatiť nejaké peniaze. Splátky, ktoré by som bol schopný dať, a to vo výške 2 eurá, maximálne 10 eur, by neboli zo strany žalobcu akceptované.

15. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „Civilného sporového poriadku“) žalobca môže vziať žalobu späť.

16. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

17. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

18. Podľa § 146 ods. 2 Civilného sporového poriadku súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

19. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanými ustanoveniami Civilného sporového poriadku súd konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 1.230,06 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby v tejto časti, ktoré je prejavom dispozitívneho oprávnenia žalobcu s predmetom konania. Súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby nie je potrebný, keďže k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie vo veci samej. Zároveň nejde o prípad, kedy určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, súd preto súhlas alebo príp. nesúhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby ani nezisťoval.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

24. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.10.2010 (ďalej len Obchodného zákonníka") touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa a o zmene a doplnení, niektorých zákonov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.06.2010 sa na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

29. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6.

30. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

31. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

33. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

34. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

35. Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

36. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

37. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

38. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

40. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanou právnou úpravou súd podanej žalobe v časti o zaplatenie istiny 2.322,34 eur vyhovel, nakoľko v uvedenej časti mal preukázanú jej dôvodnosť. Vo zvyšnej časti istiny súd žalobu zamietol, keďže jej dôvodnosť preukázanú nemal. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na základe úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používání kreditnej platobnej karty VUB, a.s. „Pôžičkovej karty Quatro“ (ďalej len „zmluva o úvere“), uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa XX.XX.XXXX, bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver vo výške úverového rámca 995,82 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v mesačných splátkach vo výške 33,19 eur, ktorú skutočnosť žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval. Rovnako tak nerozporoval ani tvrdenie žalobcu, že ku dňu vystavenia kartového účtu mal schválený úverový rámec vo výške 5.100,- eur a bol povinný právnomu predchodcovi žalobcu platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 170,- eur. Zmluva o úvere je v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka absolútnym obchodom. Uzatvorená úverová zmluva má zároveň charakter štandardnej formulárovej spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch medzi dodávateľom v súvislosti výkonom podnikateľskej činnosti právneho predchodcu žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľom, ktorý zmluvu neuzatváral v súvislosti so svojou obchodnou alebo podnikateľskou činnosťou. Súd predmetnú zmluvu posúdil ako typickú adhéznú zmluvu, ktorú o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane na

predtlačenom formulári uzatváral dodávateľ s veľkým počtom spotrebiteľov s tým, že dodávateľ, ako navrhovateľ zmluvy, vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy spolu so všeobecnými podmienkami boli pre žalovaného vopred pripravené a žalovaný nemohol podstatným a ani iným spôsobom reálne ovplyvniť ich obsah. Žalovaný v konaní nerozporoval, že platobnú kartu používal a čerpal z nej peňažné prostriedky. Tvrdil tiež, že vykonával aj priebežné úhrady. Žalobca uhradené splátky úveru započítaval okrem istiny aj na úroky, sankčné úroky a poplatky, ktoré žalobca odvodzuje zo svojho Cenníka pre produkty vydávané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. V zmysle ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Cenník poplatkov a odmien netvorí súčasť písomnej úverovej zmluvy. Neuvedenie výšky úroku, tiež rôznych poplatkov a sankcií priamo v úverovej zmluve, ktorej podmienkou platnosti je písomná forma, zákon spája s nemožnosťou veriteľovi uplatnené úroky a všetky poplatky priznať. Všeobecné úverové podmienky žalobcu ako veriteľa pre spotrebiteľský (revolvingový) úver majú mať podľa názoru súdu pre každého, jeho zmluvného partnera, t.j. pre neurčitý počet dlžníkov iba podporný a vysvetľujúci charakter už individuálnych zmluvných dojednaní určitej zmluvy o úvere uzavretej s konkrétnym dlžníkom. Naopak nesmú slúžiť k tomu, aby sa do nich dostávali prípadne skrývali dojednania, ktoré sú pre samotného spotrebiteľa rozhodné, a ktoré majú podstatný vplyv na jeho rozhodnutie, či do úverového vzťahu s veriteľom vstúpi alebo nie, najmä keď sa majú týkať odmeny za používanie poskytnutých peňažných prostriedkov. Sadzobník poplatkov a odmien, rovnako ani všeobecné úverové podmienky žalobcu netvorí súčasť úverovej zmluvy a neboli podpísané žalovaným napriek tomu, že podmienkou platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je písomná forma. V zmluve tiež absentujú ďalšie obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, o ročnej úrokovej sadzbe, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, teda náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g) až k), čo má v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 veta druhá zákona č. 258/2001 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže predmetný revolvingový úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vznikol nárok na vrátenie iba tých peňažných prostriedkov, ktoré žalovanému reálne poskytol.

42. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalobcu, podľa ktorého vzhľadom na charakter úveru nebolo vopred možné dohodnúť počet splátok úveru, termín jeho konečnej splatnosti ani určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože úver sa čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovaného, a tým sa menia aj údaje relevantné pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a z tohto dôvodu Zmluva tieto údaje neobsahuje.

43. Pre prípad uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom je revolvingový úver, bol veriteľ povinný uviesť v zmluve relevantné údaje vypočítané s prihliadnutím na výšku úverového limitu podľa podmienok nastavených a uvedených v samotnom texte zmluvy (úver 995,82 Eur, mesačná splátka vo výške 33,19 eur) tak, aby spotrebiteľ mohol získať aspoň približné a orientačné informácie potrebné pre rozhodnutie, či zmluvu s veriteľom uzatvorí alebo nie. To znamená, že bol preto povinný vychádzať minimálne z možného okamžitého bezhotovostného vyčerpania poskytnutého úverového rámca v plnej výške a následného zohľadnenia dohodnutého spôsobu splatenia poskytnutého úveru, keďže zákon o spotrebiteľských úveroch neobsahuje osobitné ustanovenia pre revolvingový úver. Naopak, pri všetkých spotrebiteľských úveroch, a to bez ohľadu na ich druh, zákon stanovuje rovnaké obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a výnimku nepripúšťa ani pre zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru.

44. Absencia podstatných obsahových náležitostí zmluvy o úvere má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi preto vznikol nárok na vrátenie len tých finančných prostriedkov, ktoré žalovanému reálne poskytol.

45. Žalobca preukázal splnenie svojho zmluvného záväzku na základe zmluvy o bezúčelovom revolvingovom úvere a žalovanému reálne poskytol peňažné prostriedky, postupným čerpaním a realizovaním platieb kreditnou kartou u obchodníka, prípadne výbermi peňažných prostriedkov z bankomatu, v celkovej výške 8.852,72 eur. Žalovaný v konaní ani nerozporoval, že kreditnú kartu používal, preto mu vznikla povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť. Žalovaný si svoju zmluvne

dojednanú povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil, a v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy ho právny predchodca žalobcu písomnosťou zo dňa 08.06.2014 vyzval na okamžité splatenie celého dlhu. Od sumy poskytnutých peňažných prostriedkov súd odpočítal sumy, ktoré žalovaný zaplatil, a ktoré žalobca započítal okrem istiny aj na úroky. Celkom súd odpočítal zaplatenú sumu vo výške 6.530,38 eur. Celková dlžná čiastka potom predstavuje sumu 2.322,34 eur (8.852,72 eur - 6.530,38 eur). Žalovaný žiadnym spôsobom nerozporoval tvrdenia žalobcu o uzavretí úverovej zmluvy, o poskytnutí peňažných prostriedkov, ani o nesplnení svojej povinnosti vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, preto mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu 2.322,34 eur, čo je rozdiel medzi čerpanými prostriedkami a sumou, ktorú žalovaný právnomu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi zaplatil. Keďže súd vyhodnotil úver ako bezúročný a bez poplatkov vo zvyšnej časti žalobu, ako nedôvodnú zamietol.

46. Žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd priznal vo výške tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Žalobca si úroky z omeškania uplatnil v zákonnej výške 8,00 % ročne a súd mu ich priznal z dlžnej istiny úveru, t.j. zo sumy 2.322,34 eur od 16.04.2017 do zaplatenia, keďže podľa výpisu z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.03.2017b bol deň splatnosti určený k 15.04.2017, preto nasledujúcim dňom, t.j. dňom 16.04.2017 sa žalovaný dostal do omeškania. V prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

47. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

48. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

50. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 v spojení s § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca mal vo veci úspech v sume 2.322,34 eur, čo je 19,89 %, neúspech v sume 8.125,94 eur, v ktorej bola žaloba zamietnutá, a rovnako tak i v sume 1.230,06 eur, v ktorej časti žalobca zobral žalobu bez uvedenia dôvodu späť, lebo v uvedenej časti zavinil zastavenie konania, spolu je neúspech žalobcu v sume 9.356,- eur, čo je 80,11 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu je 19,89 % - 80,11 %, čo predstavuje čistý úspech žalovaného vo výške 60,22 %, preto mu ako úspešnej strane sporu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,22 %. Žalovaný si však žiadne trovy konania neuplatnil, ani mu žiadne trovy konania nevyplyvajú zo súdneho spisu, súd mu preto žiadnu náhradu trov konania nepriznal. Tento rozsudok zároveň predstavuje z pohľadu trov konania konečné rozhodnutie.

52. Podľa § 11 ods. 3 prvej vety zákona č. 71/1992 o súdnych poplatkoch v platnom znení (ďalej len „zákona o súdnych poplatkoch“), poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

53. Podľa § 11 ods. 4 prvej vety zákona o súdnych poplatkoch okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura.

54. Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch orgány uvedené v § 3, ktoré sú zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, zašlú bez zbytočného odkladu odpis právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku alebo preplatku prevádzkovateľovi systému, ktorý poplatok alebo preplatok vráti najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia

o vrátení poplatku alebo preplatku; ak orgán štátnej správy súdov alebo orgán prokuratúry nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona⁷⁾ a prevádzkovateľ systému vráti poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

55. Podľa § 13 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch o vrátení poplatku podľa § 11 nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený; to neplatí, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania, dovolanie alebo kasačná sťažnosť vzala späť pred prvým pojednávaním.

56. Na základe vyššie uvedených skutočností a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona, súd súčasne rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku zo žaloby žalobcovi vo výške 67,30 eur. Žalobca zaplatil súdny poplatok zo žaloby vo výške 700,50 eur, základ poplatku predstavoval sumu 11.678,34 eur. Pred začatím pojednávania vo veci samej, zobral žalobca žalobu späť v časti 1.230,06 eur. Zostávajúca časť sumy - základ poplatku - ktorá zostala predmetom sporu, tak predstavovala 10.448,28 eur. Súdny poplatok z tejto zostávajúcej časti predstavuje sumu 626,50 eur. Podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, 6% z ceny predmetu konania, t.j. $0,06 \times 10.448 = 626,50$ eur. Výška súdneho poplatku, ktorý sa má v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom vrátiť predstavuje rozdiel zaplateného súdneho poplatku vo výške 700,50 eur a poplatku zodpovedajúceho zostávajúcemu nároku vo výške 626,50 eur, teda $700,50 \text{ minus } 626,50$ sa rovná 74,- eur, krátený o 1%, najmenej však 6,70 eur. Výška súdneho poplatku, ktorý sa v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby vracia tak predstavuje sumu 67,30 eur. Súdny poplatok bude žalobcovi vrátený prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., prevádzkovateľ systému tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Lehoty v zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, v rámci ktorej môže súd rozhodnúť o vrátení súdneho poplatku, neuplynula.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Revúca na Krajský súd v Banskej Bystrici v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.